

رشد و توسعه بیمه در مالزی

نوشته لیم چیا فوک

ترجمه آیت کریمی

[معرفی نویسنده: *Lim Chia Fook* مدیرعامل و دبیرکل اتحادیه بیمه عمومی در مالزی است؛ دارای فوق لیسانس از مؤسسه مطالعات عالی دانشگاه مالایا].

چشم‌انداز اقتصاد مالزی

درحالی که اقتصاد مالزی، یک سال با رشد موفقیت‌آمیز دیگر را در سال ۱۹۹۵ پشت سر می‌گذارد پیش‌بینی می‌شد که رشد حقیقی تولید ناخالص داخلی به ۹/۶ درصد افزایش یابد. سال ۱۹۹۵ هشتمین سال پیاپی است که اقتصاد مالزی به‌طور متوسط از رشد بالای ۸ درصد برخوردار بوده است.

این رشد سریع با تورم پایین ۳/۴ درصد، در پایان ماه نهم سال ۱۹۹۵ همراه بوده است. درحالی که از یک سو در بخش صنایع و ساختمان میزان ارزش افزوده به دو برابر رسید و از سوی دیگر، بخش خدمات نیز همچنان هماهنگ با رشد اقتصادی به راه خود ادامه داد؛ در بخش کشاورزی با وجود بهتر شدن قیمت روغن نخل و کائوچو، میزان رشد درخور توجه نبوده است؛ در بخش معدن نیز در نتیجه افزایش تولید نفت خام و گاز طبیعی ما شاهد رشد بالایی هستیم؛ رشد تولید محصولات صنعتی با توان بالای خود در سال ۱۹۹۵ ادامه یافت تا آنجا که انتظار می‌رود ارزش افزوده‌ای برابر با ۱۴/۷ درصد در سال ۱۹۹۵ داشته باشد؛ میزان فروش محصولات صنعتی در بازار داخلی و صادرات آن به بازارهای بین‌المللی مطلوب است. در بین محصولات صنعتی، آن بخشها که به تولید ماشین‌آلات، تجهیزات و قطعات مربوط به حمل و نقل، صنایع شیمیایی و فلزی اشتغال دارند در مقایسه با سایر بخشها موفقیت بیشتری کسب کرده‌اند. در میان صنایعی که در زمینه صادرات فعالیت دارند بخشهای الکتریکی، الکترونیکی و

صنایع نساجی موفقتر عمل کرده‌اند.

پیش‌بینی می‌شود که سهم بخش صنایع در تولید ناخالص داخلی از ۳۱/۶ درصد در سال ۱۹۹۴ به ۳۳/۱ درصد در سال ۱۹۹۵ افزایش یابد؛ در بخش کشاورزی برآورد می‌شود میزان رشد از یک درصد منفی سال ۱۹۹۴ به ۴/۲ درصد مثبت در سال ۱۹۹۵ (بر اثر افزایش قیمت روغن نخل و کائوچو) افزایش یابد. به هر حال به دلیل پایین بودن میزان رشد محصولات کشاورزی پیش‌بینی می‌شود سهم این بخش از تولید ناخالص داخلی از ۱۴/۶ درصد در سال ۱۹۹۴ به ۱۳/۹ درصد در سال ۱۹۹۷ کاهش یابد؛ در بخش معدن انتظار می‌رود میزان رشد به ۷/۴ درصد در سال ۱۹۹۵ در مقایسه با ۲/۵ درصد سال قبل افزایش داشته باشد. افزایش درخور توجه رشد معدن به دلیل افزایش تولید نفت خام، گاز طبیعی و سنگ معدن است. پیش‌بینی می‌شود که تولید نفت خام در سال ۱۹۹۵ به ۶۹۴,۰۰۰ بشکه در روز افزایش یابد. تولید نفت خام، پس از کشف میدان جدید ذخیره نفت خام در منطقه ساراواک، واقع در شرق مالزی افزایش یافت. به دلیل تقاضای روز افزون بخش ساختمان به سنگ معدن پیش‌بینی می‌شود که برای پاسخگویی به تقاضای بازار، تولید سنگ معدن نیز با شتاب بیشتر ادامه یابد.

فعالیت بخش ساختمان هم اکنون در قسمت احداث مجتمع‌های مسکونی، تجاری، طرح‌های زیربنایی نظیر احداث فرودگاه بین‌المللی کوالالامپور، ساختمان‌های تجاری مرکز شهر کوالالامپور، ساخت دهکده بازیهای کشورهای مشترک‌المنافع که کوالالامپور در سال ۱۹۹۸ میزبان این بازیها خواهد بود و سرانجام، اجرای پروژه عظیم ساخت واحدهای مسکونی ارزان قیمت برای اکثر مردم نیازمند این واحدها متمرکز شده است. به دلیل گسترش فعالیت ساختمان سازی، پیش‌بینی می‌شود که رشد این بخش به ۱۵/۲ درصد افزایش یابد. رشد سریع فعالیت‌های ساختمانی موجب شده است که تقاضای مواد اولیه به ویژه سیمان به شدت افزایش یابد.

در پی رشد چشمگیر سایر بخشهای اقتصادی، در بخش خدمات انتظار می‌رود میزان رشد از ۹/۷ درصد در سال ۱۹۹۴ به ۸/۹ درصد کاهش یابد. در این بخش تلاش در جهت افزایش کیفیت و نوسازی خدمات، به‌ویژه در قسمت خدمات زیربنایی صورت می‌گیرد. در بخشهایی نظیر حمل و نقل، مخابرات و تلفن و تأمین نیرو، فعالیت‌های زیادی در جریان است که از آخرین پدیده‌های تکنولوژی موجود در دنیا استفاده شود تا این بخشها بتوانند در بازار رقابتی فعالیت کنند. ساختار قانونی و مقرراتی آزادسازی بازار سرمایه و بازار مالی در کشور مالزی در اواسط سال ۱۹۹۵ تصویب و اعلام شد. هدف از این آزادسازی، تبدیل کشور مالزی به یک بازار سرمایه و مالی رقابتی در این منطقه از آسیاست. افزایش سرمایه‌گذاری به‌ویژه در بخش گسترش

شبکه تلفن و مخابرات، راه آهن، خطوط هواپیمایی و توسعه و گسترش بندرها، موجب افزایش حدود ۳۰ درصد در بخش خدمات حمل و نقل، انبار و بخشهای زیرمجموعه ارتباطات خواهد شد. در همین زمینه، برای گسترش ظرفیت جهت پاسخگویی به افزایش تقاضا در بخش الکتریسیته، گاز و آبرسانی و سایر خدمات جنبی آنها سرمایه گذاری عظیمی شده است که پیش بینی می شود ارزش افزوده ۱۴ درصدی در پی داشته باشد. همچنین امید می رود که با رونق تجارت عمده فروشی و خرده فروشی بازار داخلی، گسترش هتل سازی و تأسیس رستوران برای گسترش صنعت جهانگردی و سایر بخشهای خدمات جهانگردی در اینجا هم بتوانیم شاهد رشدی حدود ۹ درصد در سال ۱۹۹۵ باشیم.

پیش بینی می شود که ارزش افزوده و رشد بازار مالی، بیمه، مستقلات و سایر بخشهای خدماتی وابسته به این رشته ها در حدود ۱۰ درصد برای سال ۱۹۹۵ ثابت بماند. آزادسازی بازار سرمایه و بازار مالی مالزی موجب ترغیب و تشویق مؤسسات سرمایه گذار خارجی خواهد شد تا مالزی را به عنوان محل و مرکز سرمایه گذاری در منطقه انتخاب کنند. لذا انتظار می رود در آینده بازار مالی مالزی با استفاده از آخرین و پیشرفته ترین تکنولوژی اطلاعاتی، رشد چشمگیری در بازار مالی و سرمایه گذاری جدید داشته باشد.

سرمایه گذاری در املاک و مستقلات به عنوان یک انتخاب برتر مورد توجه سرمایه گذاران داخلی و خارجی و دارای جذابیت و بازدهی مطلوب است به طوری که در نیمه اول سال ۱۹۹۵ تعداد ۱۱۰,۳۸۶ معامله در امر املاک و مستقلات به ارزش ۱۷ میلیارد رینگیت^۱ مالزی به ثبت رسیده است. این حجم از معامله از نظر تعداد، ۹/۹ درصد و از نظر رقم، ۴۶/۳ درصد نسبت به دوره مشابه در سال ۱۹۹۴ رشد نشان می دهد. از آنجا که میزان فعالیت بازار بورس کوالالامپور در پایان ماه نهم سال ۱۹۹۵ ضعیف گزارش شده فعالیت چشمگیری را نشان نمی دهد. دلیل آن ناشی از تجزیه و تحلیل سرمایه گذاران داخلی و خارجی بازار بورس در مقایسه با نرخ بهره، کاهش ارزش دلار در مقابل سایر ارزها، افزایش نرخ ین ژاپن و بی اطمینانی از موفقیت آینده این بازار و تنشهای بازار اقتصاد داخلی مالزی است که موجب شده بسیار محتاطانه در بازار بورس کوالالامپور فعالیت کنند. به هر حال میزان سرمایه گذاری بازار از مبلغ ۵۰۸/۸ میلیارد رینگیت مالزی در سال ۱۹۹۴ به مبلغ ۵۵۴/۴ میلیارد رینگیت تا ماه اوت سال ۱۹۹۵ افزایش یافت.

درآمد سرانه مردم مالزی با ۱۲/۲ درصد افزایش در سال ۱۹۹۵ به ۱۰,۰۶۸ رینگیت افزایش یافت. درآمد سرانه بالای مردم به همراه اشتغال کامل و سرازیر شدن جهانگردان بسیار به مالزی موجب افزایش میزان مصرف بخش خصوصی شده است. پیش بینی می شود که میزان افزایش

مصرف خصوصی با شتاب بیشتری در سال ۱۹۹۵ ادامه یابد به طوری که رشد آن از ۱۰/۹ درصد در سال ۱۹۹۴ به ۱۷/۷ درصد در سال ۱۹۹۵ افزایش داشته باشد. افزایش مصرف خصوصی مردم با شتاب بالا موجب افزایش تقاضا و فروش بیشتر کالاهای بادوام برای خانواده‌ها (نظیر یخچال، تلویزیون، موتور سیکلت، اتوموبیل و ...) شده است به طوری که در ششماهه نخست سال ۱۹۹۵، میزان فروش کالاهای خانگی ۱۴/۵ درصد و اتوموبیل ۷۷/۴ درصد افزایش داشته است. چنین افزایش سریع در تقاضای کالاهای بادوام خانوادگی منجر به افزایش قیمت این قبیل کالاها شده است. بدین معنا که نرخ مصرف بالا رفته و نرخ پس‌انداز کاهش یافته است. با این همه، کشور مالزی از نردبان تجارت جهانی با قدرت و با ثبات در حال صعود است به طوری که در امر تجارت کالاهای بازرگانی طبق آمار سال ۱۹۹۴ از نظر صادرات در ردیف سیزدهم و از لحاظ واردات در ردیف دوازدهم قرار گرفت.

سازمان تجارت جهانی براساس آمار و اطلاعات تجارت بین‌المللی گزارش کرده است که کشور مالزی در زمینه صادرات و واردات رشد مضاعف داشته است. این گزارش، نشان دهنده بهبود و رشد بالای اقتصاد مالزی و ترقی این کشور است. براساس رده‌بندی سازمان تجارت جهانی که در ماه آوریل سال جاری گزارش شد مالزی هفدهمین صادرکننده بزرگ و هجدهمین واردکننده بزرگ جهان اعلام گشت.

سازمان ملتهای جنوب شرق آسیا (ASEAN) اعلام کرده بعد از سنگاپور که مرکز بازرگانی منطقه محسوب می‌شود مالزی دومین کشور صادرکننده و واردکننده این منطقه است. طبق برآورد انجام شده حدود ۳۰ درصد از صادرات و واردات کشور مالزی از طریق سنگاپور انجام می‌گیرد. مالزی اقدامهایی را اخیراً آغاز کرده است که کلیه صادرات و واردات این کشور به طور مستقیم از بندرهای داخلی انجام شود. براساس آمار سازمان تجارت جهانی، میزان صادرات مالزی به ۵۸/۸ میلیارد دلار یعنی ۱/۵ درصد از کل صادرات جهان که برای نخستین بار در سال گذشته از مرز چهار تریلیون مارک گذشت بالغ شده است. در زمینه واردات، مالزی ۵۹/۶ میلیارد دلار واردات دارد که ۱/۷ درصد کل واردات جهان است. آهنگ رشد واردات کشور مالزی سریعتر از رشد صادرات این کشور است. رشد سالانه واردات این کشور ۳۰ درصد در مقابل رشد صادرات ۲۵ درصد است. رشد بالای اقتصادی کشور مالزی در طول هشت سال گذشته موجب افزایش تقاضا برای سرمایه و کالاهای واسطه‌ای شده است.

از نظر فعالیت منطقه‌ای، تجارت درون منطقه‌ای بین کشورهای عضو درحال افزایش است. صادرات درون منطقه‌ای بین کشورهای عضو از ۴۱/۹ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۴۸/۵ درصد در

سال ۱۹۹۴ افزایش نشان می‌دهد. تجارت درون منطقه‌ای کشورهای آسیایی به سرعت در حال افزایش است به طوری که از نظر ارزش تجارت بین کشورهای آسیایی ۱۵ درصد افزایش در سال ۱۹۹۴ داشته است و در امر واردات، سرعت همکاری بیشتر است و به حدود ۱۶ درصد می‌رسد. حتی رشد اقتصادی کشور ژاپن نیز به طرفهای تجاری این کشور در منطقه وابسته است. رشد تجارت متقابل ژاپن با کشورهای منطقه بین سالهای ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۴ به ۴۰ درصد بالغ شد. در مقابل صادرات این کشور به اروپا ۱۹ درصد و به امریکا ۵ درصد کاهش یافت.

رشد اقتصادی جالب توجه کشور مالزی، سرمایه‌گذاری عظیمی را به‌ویژه در بخشهای زیربنایی در پی داشته است به طوری که توانسته است ظرفیت تولیدی کشور را افزایش دهد. سطح بالای سرمایه‌گذاری به ۴۰/۵ درصد از درآمد خالص ملی رسید. اکنون اقتصاد مالزی به نقطه‌ای رسیده است که برای ادامه روند رشد باید زمینه‌های جدیدی برای سرمایه‌گذاری اندیشیده شود تا سطح بازدهی و تولیدی ادامه رشد را تضمین کند. اکنون زمانی فرا رسیده است که باید بیشتر به کیفیت سرمایه‌گذاری توجه شود تا به کمیت آن. تلاش آینده کشور مالزی معطوف به فعالیت در بخشهای تکنولوژی‌پر است تا بتواند در بازارهای بین‌المللی رقابت کند. چنین فعالیتی نیازمند توجه به فشار حاصل از بازار کارگری و همزمان با آن در حد میانی فشار ناشی از تراز پرداختهاست.

کمبود نیروی انسانی ماهر و کارگر ساده برای پاسخگویی به نیاز بازار، در پی تحولات جدید و رشد اقتصادی و ایجاد شغل‌های تازه، سبب ورود داوطلبان جدید به بازار کار شده است. در سال ۱۹۹۴ درصد بیکاری ۲/۹ درصد گزارش شد، درحالی که حقیقت امر آن است که اشتغال کامل در بازار کار مالزی وجود دارد. تلاش و فشار برای افزایش دستمزدها در بازار درحال تکوین است. برای حل مشکل در کوتاه مدت سعی شده است از وجود کارگران خارجی به ویژه در شغل‌های تخصصی و حرفه‌ای استفاده شود. برای رفع نیاز نیروی انسانی در درازمدت نباید برنامه‌ریزی جامع برای افزایش مهارتها و تخصصهای حرفه‌ای انجام پذیرد و همزمان تخصص و مهارت کارگران فعلی نیز مناسب با پیشرفت تکنولوژی و نیاز مراکز صنعتی افزایش یابد.

صنعت بیمه مالزی

○ ساختار

در کشور مالزی ۶۲ شرکت بیمه، پروانه فعالیت دارند. از این تعداد، ۴۰ شرکت بیمه در بخش بیمه‌های عمومی (اموال و مسؤولیت)، ۱۳ شرکت مختلط (عمومی و اشخاص)، ۵ شرکت

تخصصی بیمه‌های اشخاص و چهار شرکت بیمه اتکایی هستند. افزون بر این شرکتها، ۳۷ شرکت دلالی بیمه، ۴۲ شرکت ارزیاب خسارت، ۸۶۱۵ آژانس فروش بیمه‌های اشخاص و ۱۹،۱۳۹ آژانس فروش بیمه‌های عمومی نیز فعالیت دارند.

صنعت بیمه مالزی طبق قانون بیمه مصوب سال ۱۹۶۳ و اصلاحات بعدی آن اداره می‌شود. براساس بخش ۳۵ قانون بیمه در رأس صنعت بیمه کشور مالزی مدیرکل بیمه قرار دارد. مدیرکل بیمه طبق این قانون رئیس کل بانک «نگار» (بانک مرکزی مالزی) است. در مالزی چهار انجمن بیمه به شرح زیر وجود دارد:

۱. انجمن بیمه‌گران بیمه‌های غیرزندگی مالزی (بیمه‌گران اموال و مسؤولیت).
۲. انجمن بیمه‌گران بیمه‌های زندگی مالزی (بیمه‌گران مختلط عضو هر دو سازمان هستند).
۳. انجمن دلالان بیمه مالزی.
۴. انجمن ارزیابان خسارت مالزی.

این انجمنها به موجب قانون به عنوان سازمانهای تجارتي به ثبت رسیده‌اند و نماینده اعضای خود در صنعت بیمه مالزی محسوب می‌شوند. هدف از تأسیس این سازمانها حفظ ساختار مطلوب صنعت بیمه بر مبنای همکاری، مساعدت و مشاورت با ارگان نظارتي و کنترلي صنعت بیمه و سایر ارگانها و سازمانهای دولتي، مؤسسات بازرگانی و حفظ منافع حرفه‌ای و گروهی و جامعه بیمه است. دارایی، سرمایه و ذخیره‌های صنعت بیمه در سال ۱۹۹۴ به ۲۰/۸ میلیارد رینگیت رسید که برابر است با ۱۲ درصد از تولید ناخالص داخلی و در حدود ۳ درصد از کل سیستم مالی کشور. کل درآمد حق بیمه صنعت بیمه در سال ۱۹۹۴ به ۳/۷ درصد تولید ناخالص داخلی رسید. از این میزان سهم بیمه‌های زندگی ۲/۱ درصد و بیمه‌های غیرزندگی ۱/۶ درصد است. حق بیمه سرانه در سال ۱۹۹۴ برای بیمه‌های زندگی ۱۸۶ رینگیت و برای بیمه‌های عمومی یا غیرزندگی ۲۵۳ رینگیت گزارش شده. این آمار بیانگر وجود ظرفیت بالقوه عظیم برای توسعه بیشتر بیمه در آینده است.

○ عملکرد صنعت بیمه

عملکرد مطلوب صنعت بیمه نشان می‌دهد که این صنعت در سال ۱۹۹۴ رشد چشمگیری داشته است. میزان رشد درآمد حق بیمه در هر دو بخش بیمه‌های زندگی و غیرزندگی به طور توأم از ۱۶/۳ درصد در سال ۱۹۹۳ به ۱۹/۸ درصد در سال ۱۹۹۴ افزایش یافت و به رقم ۶،۳۸۴/۳ میلیون رینگیت رسید. از این مبلغ سهم خالص حق بیمه بیمه‌های عمومی (غیرزندگی) ۲،۷۴۹/۹ میلیون رینگیت و بقیه از آن بیمه‌های زندگی است.

○ بخش بیمه‌های زندگی

روند رشد بیمه‌های زندگی، هفت سال متوالی است که ادامه دارد و بیانگر سلامت رشد اقتصادی کشور مالزی است. رشد رشته‌های جدید فعالیت در سال ۱۹۹۴ نشان می‌دهد که این رشد با آهنگ سریعتر ادامه خواهد یافت. صدور تعداد بیمه‌نامه‌های جدید، سرمایه‌های بیمه شده و حق‌بیمه‌های آنها به ترتیب ۱۵/۸ درصد، ۲۸/۳ درصد و ۲۴/۲ درصد رشد نشان می‌دهد. این رشد به مفهوم صدور ۹۳۳.۷۸۷ بیمه‌نامه جدید با ۵,۷۸۹۰/۹ میلیون رینگیت سرمایه بیمه شده و ۱,۱۶۲/۹ میلیون رینگیت حق‌بیمه است. در مجموع کل فعالیت صنعت بیمه مالزی در بخش بیمه‌های زندگی در سال ۱۹۹۴ نشان می‌دهد که بیمه‌نامه‌های در جریان از نظر سرمایه ۲۷/۳ درصد و از لحاظ درآمد حق‌بیمه سالیانه ۲۳/۵ درصد رشد را به خود اختصاص داده است. در این سال سرمایه بیمه شده به ۱۹۹,۶۵۳ میلیون رینگیت و درآمد حق‌بیمه به ۳۷۶۰/۱ میلیون رینگیت و تعداد بیمه‌نامه‌های معتبر با ۱۶/۵ درصد افزایش به ۴/۴ میلیون بیمه‌نامه افزایش یافت. کل درآمد صنعت بیمه بیمه‌های زندگی در سال ۱۹۹۴ با ۱۹/۳ درصد افزایش به ۵,۳۷۳/۵ میلیون رینگیت رسید (افزایش ۱۹۹۳ ۴۰ درصد بوده است). ۶۷/۵ درصد درآمد این بخش را حق‌بیمه‌های دریافتی به عنوان منبع اصلی تشکیل می‌دهد. رشد درآمد سایر بخشها نظیر ارزیابی مجدد داراییها و سرمایه‌گذاریها در سال ۱۹۹۴ کاهش یافت و به ۱۸/۹ درصد رسید (رشد سال ۱۹۹۳ در حدود ۳۷۵/۱ درصد بوده است). از نظر مبلغ، از ۷۹۲/۹ میلیون رینگیت به ۹۴۳ میلیون رینگیت بالغ شد. این رشد تحت تأثیر رکود بازار سهام قرار گرفته است. در سال ۱۹۹۴ کل هزینه بیمه‌های اشخاص، با آهنگی کمتر با نرخ ۱۶/۹ درصد در مقایسه با نرخ ۲۱/۳ سال ۱۹۹۳ رشد داشت و به مبلغ ۲,۴۱۶/۲ میلیون رینگیت رسید. مازاد درآمد ناشی از کاهش هزینه در سال ۱۹۹۴ به میزان ۲,۹۵۷/۳ میلیون رینگیت در مقایسه با ۲,۴۳۷/۸ میلیون رینگیت سال ۱۹۹۳ بوده است. هزینه‌های عملیاتی به میزان ۶۱/۹ درصد از کل هزینه‌های صنعت بیمه اشخاص را تشکیل می‌دهد. ۷۶/۸ درصد از هزینه‌های عملیاتی به صورت کارمزد به نمایندگان و دلالان و بازاریابان بیمه‌های اشخاص پرداخت شد. میزان کارمزد پرداختی در سال ۱۹۹۴ با ۳۵/۹ درصد افزایش نسبت به سال قبل به ۱,۱۴۹/۹ میلیون رینگیت رسید. در مقابل، هزینه‌های اداری با ۲۱/۲ درصد کاهش نسبت به سال ۱۹۹۳ به ۳۴۶/۷ میلیون رینگیت بالغ شد. کارمزد منافع از نظر مبلغ در ردیف دوم هزینه‌های بیمه‌های زندگی است. میزان کارمزد منافع پرداختی در سال ۱۹۹۴ با ۱۵/۵ درصد رشد در مقابل ۱۹/۳ درصد رشد سال ۱۹۹۳ به ۸۹۱/۴ میلیون رینگیت افزایش یافت. ذخیره‌های بیمه‌های زندگی با ۲۳/۲ درصد رشد در سال

۱۹۹۴ به ۱۴,۹۲۴/۴ میلیون رینگیت افزایش یافت درحالی که میزان ذخیره‌های بیمه‌های غیرزندگی با ۱۹/۸ درصد افزایش به ۵,۸۷۸/۸ میلیون رینگیت در پایان سال ۱۹۹۴ ثبت شده است. این ذخیره‌ها عمدتاً به صورت اوراق قرضه، اوراق مشارکت، انواع سپرده‌های ثابت، وام و اعتبار، سهام تضمین شده دولت، سهام بازار بورس و انواع داراییها و مستقالات و به صورت وجه نقد نگهداری می‌شود.

○ بخش بیمه‌های غیرزندگی (اموال و مسؤلیت)

درآمد حق بیمه بیمه‌های غیرزندگی با ۱۶/۵ درصد افزایش به رقم ۳,۷۶۵/۳ میلیون رینگیت رسید (درآمد حق بیمه سال ۱۹۹۳ با ۱۱/۷ درصد افزایش، ۳,۲۳۳/۴ میلیون رینگیت بوده است). این آمار نشان می‌دهد که سهم هر یک از بیمه‌گران این بخش از حق بیمه‌های صادره ۶۶ میلیون رینگیت است یعنی ۱۲/۲ درصد بیشتر از سال ۱۹۹۳ که مبلغ ۵۸/۸ میلیون رینگیت بوده است. البته ناگفته نماند که از نظر حجم حق بیمه‌های صادره بین ۵۷ شرکت بیمه در این بخش تفاوت فاحش وجود دارد. برای مثال ۲۵ شرکت از میان ۵۷ شرکت بیمه هر یک سهمی بیش از ۶ میلیون رینگیت دارند. در حقیقت بیش از ۷۵ درصد سهم بازار متعلق به این ۲۵ شرکت بیمه است. سهم ۱۴ شرکت بیمه از بازار بیمه غیرزندگی تنها ۱۵ درصد یعنی ۲۵ میلیون رینگیت است. سهم بقیه شرکت‌های بیمه باقیمانده حق بیمه صادره است. توضیح این نکته لازم است که سه شرکت بیمه هیچ‌گونه فعالیتی در بخش بیمه‌های غیرزندگی ندارند و کل فعالیت خود را در بیمه‌های زندگی متمرکز کرده‌اند.

○ توزیع حق بیمه

چهار رشته اصلی بیمه‌های غیرزندگی به نام‌های حمل و نقل دریایی و هواپیما، ترانزیت، آتش‌سوزی، اتوموبیل و حوادث متفرقه از نظر درآمد حق بیمه در سال ۱۹۹۴ رشد چشمگیری داشته‌اند. توزیع حق بیمه بازار بین این رشته‌ها به ترتیب عبارت است از ترانزیت ۱۰/۳ درصد، آتش‌سوزی ۲۲/۴ درصد، اتوموبیل ۴۲ درصد و حوادث و متفرقه ۲۵/۲ درصد برای سال ۱۹۹۴. پرتفوی رشته حوادث و متفرقه شامل حوادث شخصی، مهندسی، مستمری کارگری، مسؤلیت کارفرما و سایر انواع بیمه حوادث است. رشته ترانزیت بالاترین رشد را در بین رشته‌های این بخش دارد به طوری که این رشد برای سال ۱۹۹۳، ۲۸/۱ درصد و برای سال ۱۹۹۴ در حدود ۲۵/۴ درصد گزارش شده است. دلیل عمده رشد این رشته افزایش حق بیمه بدنه کشتی و بیمه حفاریهای نفتی است درحالی که حق بیمه حمل و نقل کالاندرکی رشد داشته است. رشد رشته حوادث متفرقه به ترتیب ۲۰/۱ درصد برای سال ۱۹۹۳ و ۲۱/۶ درصد برای سال

۱۹۹۴ ثبت شده است. بیمه آتش سوزی ۲۲/۴ درصد در سال ۱۹۹۴، ۱۰/۳ درصد در سال ۱۹۹۳ و ۱۶/۶ درصد در سال ۱۹۹۲ رشد از خود نشان داده است. دلیل اصلی رشد مطلوب بیمه آتش سوزی، گسترش فعالیت و احداث واحدهای جدید در بخش صنایع، ساختمان و سایر تأسیسات صنعتی و عمرانی در سالهای اخیر است. بیمه اتوموبیل در سالهای اخیر رشد عمده‌ای نشان می‌دهد به طوری که رشد حق بیمه اتوموبیل ۲۰/۲ درصد در سال ۱۹۹۴، ۴/۹ درصد در سال ۱۹۹۳ و ۲۸/۲ درصد در سال ۱۹۹۲ گزارش شده است. سهم این رشته از کل حق بیمه بخش بیمه‌های غیرزندگی ۴۲ درصد است. دلیل رشد پایین حق بیمه اتوموبیل در سال ۱۹۹۳ (۴/۹ درصد) تأسیس صندوق بیمه اتوموبیل صنایع است. دلیل تأسیس این صندوق مشکلاتی بود که برای تأمین بیمه این دسته از اتوموبیلها در بازار وجود داشت چرا که شرکتهای بیمه به راحتی بیمه‌نامه برای اتوموبیلهای صنایع صادر نمی‌کردند. تأسیس این صندوق در سال ۱۹۹۳ موجب شد که پرتفوی عظیمی از شرکتهای بیمه خارج و به سمت این صندوق سرازیر شود. البته لازم است تأکید شود که اعضای این صندوق را بیمه‌گران فعال در رشته اتوموبیل تشکیل می‌دهند که در نهایت پرتفوی حق بیمه صندوق به نسبت مساوی بین اعضا تقسیم می‌شود.

○ خسارت

کل خسارت پرداختی صنعت بیمه پس از کسر سهم بیمه‌گران اتکایی بازار داخلی با اندکی افزایش از ۱,۳۸۶/۹ میلیون رینگیت در سال ۱۹۹۳ به ۱,۳۸۷/۱ میلیون رینگیت در سال ۱۹۹۴ رسید. ضریب خسارت پرداختی (خسارت ناخالص منهای سهم بیمه‌گران اتکایی بازار داخلی در مقابل حق بیمه‌های صادره) از ۴۲/۹ درصد در سال ۱۹۹۳ به ۳۶/۸ درصد در سال ۱۹۹۴ کاهش یافت. کل خسارت خالص پرداختی در سال ۱۹۹۴ پس از کسر سهم بیمه‌گران اتکایی خارجی (از ۳۳۰/۵ میلیون رینگیت) به ۱,۰۵۶/۶ میلیون رینگیت رسید که در مقایسه با ۱,۰۱۸/۶ میلیون رینگیت خالص خسارت پرداختی سال ۱۹۹۳ پس از کسر ۳۶۸/۳ میلیون رینگیت سهم بیمه‌گران اتکایی خارجی اندکی افزایش نشان می‌دهد. برای اینکه تصویر روشنی از وضعیت تجربه خسارت در بازار بیمه مالزی به خوانندگان ارائه شود، این توضیح لازم است که در بازار بیمه مالزی از ضریب خالص خسارتهای تحقق یافته استفاده می‌شود (خالص خسارتهای تحقق یافته به حق بیمه‌های عاید شده). از ضریب خالص خسارتهای تحقق یافته به عنوان شاخص برای مقایسه استفاده می‌شود. این ضریب برای سال ۱۹۹۴، ۵۸/۹ درصد برآورد شده است که اندکی نسبت به ۵۸/۵ درصد سال ۱۹۹۳ افزایش دارد. ضریب مطلوب خالص خسارتهای تحقق یافته برای رشته‌های ترانزیت، آتش سوزی و حوادث متفرقه در سال ۱۹۹۴ را ضریب نامطلوب

رشته اتوموبیل تحت تأثیر قرار داده است.

○ بیمه اتکایی

کل حق بیمه پرداختی به بیمه‌گران اتکایی بین‌المللی بابت تأمین پوشش اتکایی برای رفع نیاز اتکایی بازار بیمه کشور در سال ۱۹۹۳ مبلغ ۸۶۴/۱ میلیون رینگیت و برای سال ۱۹۹۴ مبلغ ۱,۰۱۶ میلیون رینگیت بوده است. در میان رشته‌های فعالیت، بیمه آتش‌سوزی بالاترین حق بیمه و اگذاری اتکایی به خارج از کشور را به خود اختصاص داده است. حق بیمه اتکایی خارجی این رشته در سال ۱۹۹۴ برابر با ۳۶۲/۷ میلیون رینگیت در برابر ۳۰۰/۹ میلیون رینگیت سال ۱۹۹۳ است. این رقم برابر است با ۳۵/۷ درصد از کل حق بیمه و اگذاری به خارج از کشور. رشته اتوموبیل با ۱۰۴/۴ میلیون رینگیت حق بیمه اتکایی یعنی ۱۰/۳ درصد از کل حق بیمه اتکایی و اگذاری به خارج کمترین وابستگی را به بازار اتکایی بین‌المللی دارد. رشته حوادث متفرقه با ۳۰/۷ درصد و ترازیت با ۲۳/۸ درصد در رده‌های بعدی قرار دارند.

○ تجربه صدور

صنعت بیمه عمومی مالزی بعد از مدت طولانی زیان، از نتیجه عملیات صدور برای سومین سال متوالی که از سال ۱۹۹۲ آغاز شد سود برد. میزان سود حاصل از عملیات صدور (نتیجه فنی فعالیت) در سال ۱۹۹۲ مبلغ ۱۴۴/۶ میلیون رینگیت، در سال ۱۹۹۳ مبلغ ۲۶۹/۲ میلیون رینگیت و در سال ۱۹۹۴ مبلغ ۲۸۷/۱ میلیون رینگیت گزارش شده است. نتیجه مثبت عملیات فنی و عملکرد قوی اقتصاد مالزی در سالهای اخیر موجب شکوفایی بیمه‌های عمومی این کشور شده است به طوری که سود حاصل از کل عملکرد بیمه‌های عمومی در سه سال متوالی منتهی به ۱۹۹۴ به ترتیب ۳۳۳/۵ میلیون رینگیت، ۶۲۴ میلیون رینگیت و ۶۷ میلیون رینگیت است. سود ناشی از عملیات فنی در بخش بیمه‌های عمومی نتیجه بهبود روشهای صدور و پرداخت خسارت، افزایش مهارتهای فنی و مدیریت مؤثر و کارآمد در کنترل هزینه‌های تحصیل و بالاخره نظارت مؤثر بر فعالیت بازار است. آمار نشان می‌دهد و ضریب کارمزد پرداختی در بیمه‌های عمومی از حدود ۲۰ درصد در اواخر سال ۱۹۸۰ به کمتر از ۱۰ درصد در سالهای ۱۹۹۳ و ۱۹۹۴ کاهش یافت. ضریب هزینه‌های مدیریت نیز روند نزولی داشته (سال ۱۹۸۷ بالاترین ضریب با ۲۴/۶ درصد) و در سالهای اخیر در سطح ۲۰ و ۲۱ درصد ثابت مانده است.

○ صنعت بیمه عمومی: چالشها و فرصتها

رشد اقتصادی کشور مالزی در دهه اخیر موجب پیشرفت و تحول بیمه‌های عمومی در این

کشور شده است. این بخش از صنعت بیمه نیازمند پویایی و تحولات بیشتری است تا بتواند با تمام ظرفیت بالقوهٔ خویش پاسخگوی چالشهای ناشی از رشد سریع اقتصادی کشور باشد. مطالعه‌ای که سازمان نظارت و کنترل صنعت بیمهٔ مالزی در سال ۱۹۹۲ انجام داده نشان می‌دهد که تولید ناخالص داخلی مالزی در سال ۲۰۲۰ به ۲ تریلیون رینگیت بالغ خواهد شد. بر این مبنا، پیش‌بینی می‌شود که حجم حق‌بیمه‌های صادرهٔ بیمه‌های عمومی با متوسط ۱۰/۱ درصد رشد سالیانه به رقم ۴۲ میلیارد رینگیت در سال ۲۰۲۰ افزایش یابد. در حالی که حجم حق‌بیمهٔ صادرهٔ این بخش در سال ۱۹۹۴ تنها ۳/۷۶ میلیارد رینگیت بوده است. مقایسهٔ این ارقام باید زمینه‌ساز برنامه‌ریزی برای فعالیت آتی صنعت بیمهٔ عمومی کشور باشد. بررسی بخشهای مختلف اقتصادی مالزی نشان می‌دهد که بخش تولیدات صنعت و ساختمان با سرعت بیشتری در حال توسعه است. اگر این روند تا سال ۲۰۲۰ ادامه یابد مالزی به کشوری تبدیل خواهد شد که در بخش تولیدات صنعتی و خدمات یک کشور قدرتمند تلقی شود. رشد سریع بخشهای صنعت و خدمات موجب تسریع رشد حق‌بیمه در رشته‌های آتش‌سوزی و حوادث متفرقه خواهد شد. برای بیمهٔ اتوموبیل، نرخ رشد سالیانهٔ ۱۰/۴ درصد پیش‌بینی می‌شود. حجم حق‌بیمهٔ این رشته در سال ۲۰۲۰ به ۱۶/۹ میلیارد رینگیت خواهد رسید. بیمهٔ حمل و نقل دریایی کالا با متوسط نرخ رشد ۱۱ درصد در سال بر مبنای حجم حق‌بیمهٔ ۱۲۱ میلیون رینگیت سال ۱۹۹۱ به رقم ۲۰/۴ میلیون رینگیت در سال ۲۰۲۰ افزایش خواهد یافت. همچنین پیش‌بینی می‌شود حجم حق‌بیمهٔ رشتهٔ ترانزیت به استثنای حمل و نقل کالا به ۵/۴ میلیارد رینگیت بالغ شود. حجم حق‌بیمهٔ رشته‌های آتش‌سوزی و حوادث متفرقه به ترتیب با نرخ رشد سالیانهٔ ۹/۱ درصد و ۹/۳ به ۷/۱ میلیارد و ۹ میلیارد رینگیت در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید. بنابراین بیمه‌گران مالزی باید استراتژی مؤثر و کارآمدی برای پاسخگویی به نیاز بیمه‌ای ظرفیت بسیار بالای صنعتی که در آینده تحقق خواهد یافت تدوین نمایند. صنعت بیمهٔ مالزی اگر نتواند همگام با توسعهٔ کشور هماهنگ شود به مفهوم آن است که بازار به طرف بیمه‌گران خارجی تمایل پیدا خواهد کرد و نتیجه‌اش این خواهد بود که حجم سنگینی از حق‌بیمه باید به بیمه‌گران خارجی پرداخت شود. این عمل، تراز پرداخت بازرگانی کشور در بخش خدمات را متأثر خواهد ساخت. بنابراین باید توجه جدی به این امر مبذول شود تا نیروی انسانی متخصص و ماهر مورد نیاز صنعت بیمه تربیت گردد؛ تحقیقات و بازاریابی کافی انجام پذیرد و از تکنولوژی اطلاعات به نحو مطلوبی استفاده شود تا توان تولیدی و کیفیت خدمات بیمه‌ای متناسب با توسعهٔ کشور باشد. تا به امروز صنعت بیمهٔ مالزی در بخش بیمه‌های عمومی توانسته است پاسخگویی

اقتصاد با توسعه سریع همراه با چالشها و انواع پیچیدگیها باشد که این امر باعث می شود بازار به طرف اشتغال کامل حرکت کند و تولیدات افزایش و گسترش یابد. کشور مالزی در آینده با مشکلات پیچیده ناشی از افزایش تولید، نظم و مقررات حاکم بر نیروی کار در حالت اشتغال مواجه خواهد بود. حال پرسش این است که آیا صنعت بیمه مالزی که تاکنون توانسته است گام به گام همراه با سایر بخشهای اقتصادی متحول شود و پیشرفت کند، در آینده نیز در آن شرایط قادر خواهد بود به تقاضای بازار پاسخ مثبت دهد؟ آیا می تواند به تعداد کافی نیروی انسانی متخصص و ماهر تربیت کند و امکانات لازم در حد مطلوب در اختیار داشته باشد؟ در جهت تجهیز شرکتهای بیمه به نیروی انسانی متخصص و ماهر در سطح حداقل استاندارد از آنها خواسته شده است که مقدار معینی از هزینه های سالیانه خود را صرف آموزش و تربیت پرسنل و نمایندگان خود کنند. حداقل بودجه ای که باید صرف آموزش شود، در سال ۱۹۹۱ یک درصد از هزینه های پرسنلی تعیین شد. این رقم از سال ۱۹۹۴ به ۴/۵ درصد افزایش یافت. در عمل، میزان هزینه ای که صرف آموزش کارکنان صنعت بیمه شد به ۵/۱ درصد در سال ۱۹۹۳ رسید. افزون بر این، صنعت بیمه به نقش مؤثری که مؤسسه آموزش بیمه مالزی می تواند ایفا نماید تأکید دارد. این مؤسسه، برنامه های آموزشی و حرفه ای متعددی برای سطوح مختلف دارد: دوره های آموزش مقدماتی برای کارکنان و کارشناسان جوان سطح پایین، دوره های عالی و پیشرفته بیمه و مدیریت ریسک برای کارشناسان با تجربه رده های بالای مؤسسات بیمه.

مؤسسه بیمه مالزی به شرکت کنندگانی که آزمونهای این مؤسسه را با موفقیت گذرانده باشند گواهینامه اعطا می کند. در ضمن، افزون بر دوره هایی که خود این مؤسسه برگزار می کند، با همکاری مؤسسه بیمه چارتر آزمونهای این مؤسسه را نیز برگزار می نماید. پذیرفته شدگان در رده های مختلف، گواهینامه مربوط را دریافت می کنند. وابستگی صنعت بیمه مالزی به منابع اطلاعاتی و فنی مؤسسات و متخصصان خارجی، به ویژه برای ریسکهای بزرگ به نحو بارزی کاهش یافته و این کشور امیدوار است در آینده به کلی خودکفا باشد. هم اکنون از تکنولوژی اطلاعات در سطح وسیعی استفاده می شود. سیستم مالی و حسابداری همچنین صدور بیمه نامه، پرداخت خسارت و نگهداری سوابق کامپیوتری شده است و دستیابی به اطلاعات و سوابق مشتریان در اسرع وقت امکان پذیر است. در این زمینه طرحی برای بیمه ریسکهای بزرگ و فنی تهیه شده است که از اول ژانویه سال ۱۹۹۴ اجرا می شود. هدف از تهیه و اجرای طرح، استفاده از تواناییهای فنی داخلی بدون تکیه و استفاده از کمک و امکانات خارجی است. طراحی به نحوی صورت گرفته که کلیه مراحل صدور و اتکایی آن نزد بیمه گران اتکایی خارجی در داخل

کشور و با بهره‌گیری از متخصصان مالیایی انجام گیرد. افزون بر این، در اجرای این طرح تکیه بر حداکثر توان نگهداری صنعت بیمه شده است به طوری که در درجه نخست ظرفیت نگهداری کلیه بیمه‌گران و بیمه‌گران اتکایی بازار داخلی اشباع می‌شود و در مرحله بعد، مازاد آن نزد بیمه‌گران اتکایی بین‌المللی، بیمه اتکایی می‌شود.

بیمه‌گران صنعت بیمه در مالزی برای استفاده از مهارت‌های فنی یکدیگر و افزایش توان تخصصی بازار و مبادله دانش فنی، تجربه و اطلاعات خود و همچنین افزایش ظرفیت نگهداری و استفاده از فرصت‌های حرفه‌ای، به صورت کنسرسیوم و بیمه مشترک همکاری دارند.

صنعت بیمه مالزی از طریق سازمان بیمه‌های عمومی، سیستم مرکزی اطلاعات مدیریتی را نگهداری می‌کند. مرکز اطلاعات مدیریتی یک سیستم کامپیوتری است که نقش جمع‌آوری اطلاعات و آمار برای بررسی و تعدیل تعرفه‌های نرخ و همچنین شناسایی و معرفی متخلفان و کلاهبرداران خسارت‌های اتوموبیل را به عهده دارد. بیمه‌گران با گذشت زمان به تجربه دریافته‌اند که به تزریق اطلاعات و یافته‌های علمی و روش‌های کمی در صدور بیمه‌نامه‌ها به ویژه در رشته‌هایی که تعرفه‌ای هستند و بازار ملزم به رعایت تعرفه همسان است نیاز مبرم دارند. سازمان نظارتی و کنترلی نیز با تقاضای روز افزون بیمه‌گران مواجه است به طوری که با توجه به آخرین آمار و اطلاعات، تعرفه‌های نرخ را مورد بررسی و تعدیل قرار می‌دهد.

افزون بر موارد پیشگفته، صنعت بیمه عمومی مالزی اخیراً به عضویت دفتر مرکزی مدیریت (CAB) در آمده است. این سیستم شبیه سیستم LIMNET در لندن و RINET در اروپاست که به طریق الکترونیکی و کامپیوتری مبادله بیمه اتکایی را به طریق اختیاری انجام می‌دهند و حساب‌های اتکایی را بررسی و تسویه می‌کنند. در این زمینه انتظار می‌رود از ماه آوریل سال ۱۹۹۶ سیستم CAB به طور کامل وارد فعالیت بازرگانی شود. اخیراً سرمایه‌گذاری بیمه‌گران و آزادسازی بازار در جهت افزایش ظرفیت نگهداری براساس موافقتنامه عمومی تجارت خدمات (GATS) مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. مقامات مسؤول، اهمیت سرمایه‌گذاری را در توسعه و گسترش بازار مورد تأکید قرار داده‌اند.

برای افزایش قدرت مالی صنعت بیمه یا باید سرمایه‌های جدید به صنعت تزریق شود یا اینکه بیمه‌گران از طریق ادغام در یکدیگر توان و قدرت مالی بازار را افزایش دهند. در ضمن باید توجه داشت که ارزش و قیمت ریسک‌های بازار در حال افزایش است، بنابراین بیمه‌گران باید مراقب این امر باشند تا همراه با افزایش سرمایه و تقویت قدرت مالی خویش سطح نگهداری خود را متناسب با ارزش واقعی ریسک‌ها مورد بررسی و بازنگری قرار دهند. همان‌گونه که پیشتر

اشاره شد، ضریب کارمزد بخش بیمه‌های عمومی از اواخر سال ۱۹۸۰ رو به کاهش نهاده است. بیمه‌گران این بخش ضریب کارمزد را که خود تعیین می‌کنند به عنوان یکی از ابزارهای کنترلی در نظر می‌گیرند تا بتوانند نحوه فعالیت خود را با استفاده از این ابزار بررسی و کنترل نمایند. یکی دیگر از ابزارهای بررسی، ثبت آژانسهای این بخش نزد سازمان بیمه‌های عمومی است. آژانسهای بیمه‌ای همزمان فقط می‌توانند حداکثر عضو دو بیمه‌گر اصلی باشند و برای اینکه سازمان بیمه‌های عمومی آنها را به ثبت برساند باید آزمون ویژه‌ای را که مؤسسه آموزش بیمه مالزی برای اطمینان از توانایی حرفه‌ای برگزار می‌کند با موفقیت بگذرانند و گواهینامه دریافت دارند. افزون بر این، بانک مرکزی مالزی نیز برای کنترل هزینه عملیاتی بیمه‌های عمومی از سال ۱۹۹۱ مقرراتی برای پرداخت کارمزد به آژانسهای بیمه‌های عمومی و سایر واسطه‌ها وضع کرده است. در این مقررات تأکید بانک مرکزی بر ایجاد یک شبکه بازاریابی است به نحوی که آژانسهای بیمه و بیمه‌گران با کفایت بیشتری رقابت خود را به ارائه خدمت مطلوب و متنوع به مشتری منحصر نمایند.

نتیجه

نقش اصلی صنعت بیمه مالزی در شرایط فعلی گسترش، توسعه و عرضه انواع پوششهای بیمه‌ای است به نحوی که بتواند همگام با اقتصاد رو به توسعه مالزی پیش رود تا بتواند به عنوان یک کشور پیشرفته، به ویژه در بخش تولیدات صنعتی و خدماتی، قدم کند و تأمین بیمه‌ای جامع برای کلیه بخشهای اقتصادی امکان‌پذیر باشد. بنابراین صنعت بیمه مالزی باید برای رقابت با بیمه‌گران بین‌المللی که در حال تلاش و فشار آوردن برای ورود به این بازار هستند، خود را آماده و مجهز سازد. بی‌تردید می‌توان امیدوار بود که صنعت بیمه مالزی نه تنها همراه با سایر بخشهای اقتصادی (که چشم‌انداز درخشانی برای رشد دارند) حرکت خواهد کرد حتی می‌تواند به مراتب رشدی فزاینده‌تر هم داشته باشد.

پی‌نوشت

۱. Ringgit: واحد پول مالزی است که دلار مالزی نیز خوانده می‌شود. هر ۲/۵ ریگیت برابر یک دلار امریکاست.